

- 285 Λοιπὸν εὐθυδρομήσωμεν ἐπὶ τὰς διοικήσεις,
ἵνα καὶ τούτων ἀκριβῶς τὰ πάντα καταμάθῃς.
Οὐκ ἔνι τοῦτο δαίμονος, οὐκ ἔνι τοῦτο πταῖσμα,
οὐκ ἔνι τοῦτο τῶν ἐμῶν ἀμαρτημάτων ἔργον,
οὐκ ἔνι λύπη ἀφόρητος καὶ συμφορὰ μεγάλη,
- 290 οὐκ ἔνι παραπόνεσις εἰς τὸν ἠδίκημένον,
ἐκεῖνοι νὰ λαμιῶνουσιν, καὶ ἐγὼ νὰ μὴ χορταίνω,
ἐκεῖνοι νὰ σταβλίζωνται τρώγοντες το καθ' ὥραν,
καὶ ἐγὼ νὰ ὁμοιάζω πάντοτε τὸν λιμοταγισμένον,
καὶ πάντες νὰ μὲ λέγουσιν «ὦ σπαταλοκρομμύδη»,
- 295 ἐκεῖνοι νὰ χορταίνωσιν τοὺς πρώτους τῶν ἰχθύων,
ἐμὲ δὲ νὰ μὴ δίδωσι κὰν θύνναν νὰ χορτάσω,
καὶ τρυφηλὸν μὲ λέγουσιν, ἀδήφαγον γουλάρην,
ἐκεῖνοι νὰ κοτσώνουσιν τὸ χιωτικὸν εἰς κόρον,
ὁ δὲ ἰδικὸς μου ὁ στόμαχος νὰ πάσχη ἀπὸ τὸ ὀξύδι;
- 300 Καὶ κὰν ἄς μὲ ἐγεμίζασιν τὸ ἐμποτόπουλόν μου,
ἀμὴ λαλῶ καὶ λέγουν με «περιπάτει εἰς τὸ πηγάδιν»,
καὶ φακρασὴν μὲ λέγουσιν, καὶ ἐγὼ οὐ μυρίζομαί το,
καὶ μεθυστὴν τὸν ἐκ νεροῦ, νῦν ὑδρωπικιασμένον,
ἐκεῖνοι νὰ χορταίνουσιν τὸν ὕπνον καθ' ἐκάστην,
- 305 ἐγὼ δὲ ἂν λείψω ἀντίφωνον, αὐτίκα νὰ ἀποθνήσκω,
ἐκεῖνοι καβαλάριοι διαβαίνουσιν τὴν πόλιν
καὶ μὲ τοὺς ὀψικάτορας καὶ τὸ πολὺν τὸ ὀψίκιν
καὶ λόγου μου νὰ λέγουσιν «ρωμάνισε τὴν πόρταν»,
νὰ μὴ μὲ ἀφήνουν κὰν πεζὸν νὰ ἐκβαίνω τῶν ἐκεῖσε,
- 310 ὅτι, φασὶ, τὸ τυπικὸν οὐ λέγει τὸ νὰ ἐκβαίνουν,
εἰ δὲ καὶ ἀφήσουν με ποτὲ νὰ ἔκβω πρὸς ὀλίγον,
ὡς μυλωνὰς ἐξέρχομαι καὶ παίζω τὴν πεζάλαν,

καὶ οὐ φθάσω εἰς τὸν ἀπόστολον καὶ οὐκ εἶμαι εἰς τὸ εὐαγγέλιον,
ἀφήνουσίν με νηστικὸν τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν,
315 καὶ πόσα μυξοκλήματα καὶ παρακαλεσίας
ὁ ταπεινὸς παρακαλῶ,νάμως μὲ βάλουν ἔσω.

Τετράδα καὶ Παρασκευὴ ξηροφαγοῦντες ὅλως,
ἰχθὺν γὰρ οὐκ ἐσθίομεν, ἄναξ, ποσῶς ἐν τούτοις,
ἀμὴ ψωμίτσια ἀστακοὺς, ἀληθινὰ παγούρια,
320 ὀκταποδίτσια καὶ σηπιὰς καὶ τὰ καλαμαρίτσια
καὶ καριδίτσιας ἐκζεστὰς ἢ καὶ τηγάνου ἐκ τούτων
καὶ λαχανίτσια ὡς φουκὶν μὲ τὰ ὀστρεϊδομυδίτσια,
μετὰ τῶν ἄλλων, δέσποτα, κτένια καὶ τὰς σωλήνας
καὶ φαβατίτσια ἀλεστόν, ὀρύζιν μὲ τὸ μέλι,
325 φασούλιν ἐξοφθαλμιστόν, ἐλαῖτσιας καὶ χαβιάριν
καὶ πωρινὰ αβγοτάριχα διὰ τὴν ἀνορεξίαν,
μηλίτσια τε καὶ φοίνικας, ἰσχάδας καὶ καρύδια
καὶ σταπιδίτσιας χιώτικας καὶ ἀπὸ τὸ διακιτρίου
καὶ καρυδάτον ὀλιγὸν καὶ κυδωνάτον χύτραν,
330 γρανάτα σαχαράτα τε καὶ τὸ ἀπαλοδάτον,
ἵνα καὶ τι χωνεύσωσιν ἐκ τῆς ξηροφαγίας,
κρασὶν γλυκὺν γανίτικον καὶ κρητικὸν καὶ ἐκ Σάμου,
ἵνα χυμοὺς ἐκβάλωσιν ἐκ τῆς γλυκοποσίας.
Ἡμᾶς δὲ προτιθέασιν κυάμους βεβρεγμένους,
335 ἀκρώμους, ἀναλάτους τε καὶ μελανοὺς εἰς κόρον
καὶ τὸν ἀτμὸν ἐκπέμπουσι δυσώδη τῇ ὀσφρήσει,
τὴν δὲ γε δίψαν παύουσι μὲ τὸ κυμινοθέρμιν.

Hans Eideneier (επιμ.), *Πτωχοπρόδρομος*, κριτική έκδοση, με σχέδια του Αλέκου Φασιανού, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2012.